

af det foreliggende Forslag, men ønskede noget Andet, kan jeg kun ønske, at det ærede Medlem havde reist en Forhandling herom i Finantsudvalget, hvor jo Spørgsmaalet kunde være blevet taget op, men i Virkeligheden er Realiteten slet ikke bleven behandlet i Udvalget, idet det der kun er tilkjendegivet fra Flertallets Side, at det ikke agtede at gaa ind paa den foreliggende Bevilling. Naar derimod det ærede Medlem rettede et temmelig stærkt Angreb paa Indenrigsministeren, fordi han paa Finantsloven havde fremsat et Forslag, som for to Aar siden var opført paa en særlig Lov, som var bleven forkastet af Rigsdagen, tror jeg, at det ærede Medlem har glemt, hvad der er sket, saa vel som Indholdet af det Forslag, der var Tale om. Det Lovforslag, som blev fremsat af den daværende Indenrigsminister i Foraaret 1882, gik nemlig ud paa Anlægget af en ny Banegaard Vest eller Nord for Kjøbenhavns Banegaard og paa Anlægget af forskellige Spor derfra dels til Hellerup, dels til Vestbanen, altsaa delvis en Ringbane, og dernæst paa Flytningen af Centralværkstederne og, om jeg husker ret, ogsaa Anlægget af en Station paa Nørrebro, i alt Fald var den med i Forslaget, da det kom til os. Hvad derimod angaar Kjøbenhavns Banegaard, da var der kun forlangt en Bemyndigelse til at erhverve de Arealer, som vilde være fornødne til at udvide Banegaarden, idet det udtryffeligt hedder, at man skal foreslaa, at denne Forlægning strax bringes til Udforelse — nemlig af Farimagsaade — medens det forbeholdes senere Forhandlinger at afgjøre, hvorledes det herved indvundne Terræn skal benyttes. Derom foreslaa der den Gang ikke noget Forslag, og det var netop Noget, som blev gjort gjældende af forskellige Talere, bl. A. ogsaa, om jeg husker ret, af mig selv, at det dog var onskeligt at vide, hvorledes dette Terræn vil blive benyttet, for at man derefter kunde danne sig en Forestilling om, hvor vidt man ad den Vej kunde naae til fyldestgørende Foranstaltninger. Forslaget blev nu vedtaget af Landsthinget, ganske vist efter forskellige Udtalelser og kritiske Bemærkninger, Tvivl og Betænkneligheder, men Lovforslaget blev vedtaget og oversendt til Folkethinget, og der er ingen Tvivl om, at dersom Folkethinget for sit Bedkommende havde vedtaget det, var det blevet til Lov, om saa Landsthingets Medlemmer nok saa meget kunde have fortrudt det, eller have haft Tvivl og Betænkneligheder. Heller ikke her blev det forkastet, thi det blev henvist til Finantsudvalget og hen-

laa der til Samlingens Slutning, uden at der fremkom nogen Betænkning. Allerede af den Grund vilde det jo være noget vanskeligt for Ministeren at skulle tage Hensyn til, hvad der er fremkommet her i Thinget, thi Alt, hvad der forelaa, var Enkeltmænds Udtalelser, som gik i temmelig forskellige Retninger, saa at man ikke let kunde vide, hvad der fandt Tilslutning i selve Thinget, og naar Finantsudvalget ikke fremmede Sagen, saa kan det jo ikke siges, at det var en Forkastelse af Forslaget paa Grund af, at man misbilligede Indholdet, thi det blev udtryffeligt udtalt af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) i det første Foredrag, holdt om den foreliggende Sag, at saa omfattende Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med en Række andre, udgaende fra en Politik, der i det Hælc taget er forkastelig, ikke kunde ventes fremmede under politiske Forhold som de nuværende, og da det ærede Medlem foreslog Forslaget henvist til Finantsudvalget, udtalte han det Haab, at Finantsudvalget skulde vise sig villigt til at give dette Forslag baade i politisk og i „Realitets-“ og i enhver anden Henseende en tidsvarende Behandling, og han forklarede saa senere under den fortsatte Behandling, at det var, at Forslaget af Finantsudvalget kunde blive taget under en passende Forvaring. Han tilføiede: „Jeg maa bestemt forvare mig imod, at Udvalg ere til for at slaa Lovforslag ihjel. Det er en ren Misforstaaelse, nei! det er et Ventendvalg.“ Nu vil jeg tillade mig at spørge, var der ved det, der saaledes var passeret, nogen synkelig Opfordring for den daværende Indenrigsminister til igjen om Efteraaret at fremsætte det Samme? Jeg tror ikke, at det vilde have faaet nogen anden Behandling, end den, det fik i Foraaret samme Aar, men at det vilde være blevet taaget i Forvaring, men der er ikke fra nogen Side udtalt nogen virkelig Dom om Forslagets Indhold. Det Forslag, der her foreligger, er imidlertid et helt andet, idet Indenrigsministeriet har benyttet den Mellemtid, der er hængaet i de Aar, hvori der ikke har været fremsat Forslag, til netop at foretage de Undersøgelser og Overvejelser, som man den Gang saabede, saa at der nu foreligger Forslag om, hvad der skal gøres paa det Terræn, som den Gang blev indvundet. Man kan naturligvis have forskellige Meninger om, hvorvidt det, der nu er foreslaaet, er hensigtsmæssigt eller ikke, men jeg tror i Overensstemmelse med de Udtalelser, den høitærede Minister har fremsat, at det virkelig vil vise sig paa engang at være fyldestgørende og det mest Økonomiske. Det forekommer mig i ethvert